

ceyi ögmelerini şükranla, memnulukla karşılarım ve kaydederim. Fakat bu mebdeden, emniyetimiz, asayişimiz mükemmeldir, o halde emniyet kadrolarından biraz daha kısalm, demeye kadar da gidilebilir. Fakat muhterem arkadaşlarımı bir noktada daha düşünmeye davet ederim ki; acaba bu nurani netice ne kadar gayret, ne kadar emek, ne kadar masraf ve ne kadar titizlik, itina, yorgunluk ve nihayet bu seksiyona bu kadar ihtimamı vermek için acaba öbür tarafta hangi seksiyonları ihmal ettiğimizi bir mukayese etmeye fikirleri sevkedecek olursak İçişleri Bakanlığının almış olduğu vazifeler arasında hakikaten iç güvenimizin korunması yolunda İçişleri Bakanının, müsteşarının ve yardımcılarının ve Jandarma Genel Momutanı ile Emniyet Genel Müdürünün sarfettiği büyük mesai sonunda memleketimizin nüfusuna, yüzölçümüne yetmiyecek derecede mahdud olan ve bilhassa endüstrimizin inkişafıyla yeniden yeniyen nüfusu tekâsüf eden önemli merkezlerin vücut bulması, onların bu inkişafına müvazi gitmeyen kadrolarımızın, dar imkânlarımızın cevap veremeyecek durumda olmasına rağmen vukuatın mahdud kalışı, görevlilerin ihtiyaca yetişmek için son gayretleriyle çalışışı acaba; meselâ köy hizmetlerinde, belediye hizmetlerinde, vilâyetler özel idarelerinin üzerlerine almış oldukları işlerde ve nihayet nüfus işlerinde, hâssulı İçişleri Bakanlığının iç güvenlikten ayrı diğer genel müdürlüklere bağlı olan işlerin teferruatını bir tek müsteşarın, Bakanın asayiş işlerinden fikren âzade kalıp da, bir de bu tarafa bakmasına vakit bulabildiğini soruyor muyuz? İşte Hükümetin İçişleri Komisyonunda vermiş olduğu izahattan bizim vardığımız netice odur ki, ikinci bir müsteşarlığın teşkilini ve bu makamda yüksek salâhiyetli bir arkadaşın Bakanlık merkezinde, gerek jandarma ve gerek polis kuvvetlerinin hemahenk olarak çalışmaları ve hem de ileriye doğru birleştirilmeleri yolundaki mesaiye tamamiyle kendisini vakfederek çalışması ve teferruatıyla meşgul olması ve gördüğü önemli vakaları Bakana günü gününe bildirmesi, onun yanında İçişleri Bakanlığının diğer müsteşarının Bakanlığın iller, özel idareler, belediyeler ve köylere ait olan türlü ihtiyaçların teferruatıyla dahi daha yakından meşgul olabilmemesini temin edecektir.

Arkadaşlar; 35 000 köyümüz, 607 kadar ka-

sabamız ve 63 ilimizin özel idareleri, bunların tedvir etmekte oldukları bin bir türlü mahalli ihtiyaçlarını karşılamak, sağlamak az hacimde işler değildir.

Münir Birsal arkadaşımın bahsettiği aksaklıklar güvenlikte olmaktan ziyade bu idari kısımda beklenen müspet, gelişkin ıslahçı hizmetlerin temininden ibarettir. Biz de Bakanlığa bağlı bu diğer şubelerin işlerini aksamadan kendilerini beklenen gelişmelerinden geri kalmadan daha intizamlı yürümesini istihdaf ediyoruz. Kabul etmiş olduğumuz İller Bankası Kanunu ile özel idarelerin, belediyelerin, ve köylerin inkişafını, umranını ve kalkınmalarını sağlamak için büyük sermayeler tahsis ediyoruz. Fen heyetleri çalıştırıyoruz. Bunlara mahalli taleplerin gösterdiği büyük noksan ve ihtiyaç karşısında merkezin de nezareti, ihtimamı sayesinde ihtiyaçlara her bakımdan yetişir doyurur bir şekilde çalışmasını bekliyoruz. Bu tasarı bize bu çalışmayı sağlayacaktır.

Onun için muhterem heyetten tasarrımın kabulünü rica ediyorum.

İÇİŞLERİ BAKANI ŞÜKRÜ SÖKMENŞÜ-ER (Gümüşane) — Sayın arkadaşlar; Jandarma ve Emniyet Genel Müdürlüğünün vazifelerini hududu içine alan zabıta işlerini bir elden Bakanlık merkezinde takip edebilmek için ikinci bir müsteşarlığın teşkili sebeplerini arkadaşlarımız en yetkili ve en açık bir surette huzurunuzda açıkladılar. Ben bunun üzerinde fazla duracak herhangi bir cihet görmüyorum. Aynı düşüncelere bütün kalbimle iştirak ediyorum.

Yalnız benim arzetmek istediğim bir nokta vardır: Sayın arkadaşlarım; Hükümet olarak bu vazifeyi omuzumuza aldığımız ve sizlerin emniyet ve itimadı ile vazifeye başladığımız günden beri bizim zihniyetimize yerleşen düşünce ve ilk hâkim olan düşünce tasarruftur. Kendi Bakanlığın dâhil olduğu halde bütçeye dâhil diğer Bakanlıkların bütçelerinde de yapmış olduğumuz tasarrufları bir defa gözden geçirirsek nasıl bir tasarruf zihniyetiyle işe atıldığımızı görürsünüz ve hergünkü işimizde bize hâkim olan zihniyet tasarruf zihniyetidir. Fakat arkadaşlar, iş hergün yeni malzeme istemektedir. İş malzeme istedikçe bu malzemeyi vermekte esas itibarıyla vazifedir. Çünkü malzemesiz hiçbir iş meydana çıkmaz.